

Ο φίλος ποιητής Γιάννης Υφαντής που ζει στην Λευκάδα διώκεται σήμερα, επειδή είναι «ενεργός πολίτης». Κάνοντας το χρέος του, ως όφειλε, κατήγγειλε στις τοπικές αρχές τον κίνδυνο που διατρέχουν οι κάτοικοι του Καλαβρού από ορδές κυνηγών που ενσκήπτουν και πυροβολούν γύρω από τα σπίτια τους, καθ' όλη την κυνηγετική περίοδο. Αντί της κινητοποίησης των αρχών, ώστε να λάβουν μέτρα και να προφυλάξουν τους κατοίκους από την κυνηγετική ασυδοσία κάνοντας περιπολίες και συστάσεις ή ό,τι δει, ο τοπικός αντιεισαγγελέας Πελοπίδας Ανδρέου διέταξε τη δίωξη του Γ. Υφαντή με την αιτιολογία της ψευδολογίας...

ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ-ΚΑΤΑΘΕΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ «παρανομία» να συντάξω επιστολή με την οποία ζητούσα από την πολιτεία την προστασία εμού και των γειτόνων μου...Προστασία από τους έχοντες ως σπορ τους την θανάτωση ζώων κυνηγώντας τα με όπλα και σκυλιά ανάμεσα στα σπίτια μας.

...

Είναι σημαδιακό το ότι στο νησί του «Φωτεινού», στο νησί του ποιητή Αριστοτέλη Βαλαωρίτη, ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Λευκάδος, κατηγορεί έναν ποιητή, διότι συντάσσει επιστολήν δια της οποίας εκφράζει την αγανάκτησή του και την αγανάκτηση των γειτόνων του, για την κατατρομοκράτηση που υφίστανται από τους κυνηγούς. Άραγε, για ποιο λόγο, μετά τρία έτη; Κάποιοι αρμοδιότεροι του πρέπει να το ψάξουν.

Και να του μάθουν ότι Ο ΝΟΜΟΣ ΕΓΙΝΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΙ ΟΧΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟ.

Να του μάθουν ότι η λέξη ΝΟΜΙΜΟΝ διαβάζεται κι ανάποδα.

Να του μάθουν ότι και οι τύραννοι έχουν νόμους, που τους επικαλούνται, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να τους σεβόμαστε.

Να του μάθουν ότι πάνω από εισαγγελείς και κρατικές υπηρεσίες που αδιαφορούν για τη ζωή του πολίτη, υπάρχει ο κυρίαρχος λαός, μαζί με όλους εκείνους τους «θνητούς

αθανάτους» που αποτελούν την ψυχή του και τους πραγματικούς εκφραστές του.

. . .

ΝΤΡΑΠΗΚΑ ΟΤΑΝ ΔΙΑΒΑΣΑ ΟΤΙ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, του πολιτισμού, της ποιήσεως, ένας εισαγγελεύς κατηγορεί έναν ποιητή για ψευδή καταγγελία. Ντράπηκα διότι στη χώρα της ποιήσεως, ένας εισαγγελεύς, ως να ήτο δικαστής του σουλτάνου, αντιμετωπίζει τον ποιητή ως ραγιά. Γιατί άραγε; Για πολλά και διάφορα, μα κυρίως: Γιατί αγνοεί εκείνο που είπε ο Άναξ των Δελφών, σε κάποιον που ρωτούσε κάτι άσχετο, ενώ στην πραγματικότητα σκεφτόταν με ποιο τρόπο θα εξοντώσει τον ποιητή Αρχίλοχο. Τι είπε λοιπόν η Πυθία; «Αλλοίμονο σ' εκείνον που έβαλε στο νου του να βλάψει έναν υπηρέτη των Μουσών».

Η ΕΠΙΜΑΧΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΛΕΥΚΑΔΟΣ*

Θέμα: ΟΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥΝΤΕΣ ΚΥΝΗΓΟΙ

(Η επιστολή απευθύνεται: 1. Στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, 2. Στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη 3. Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, 4. Στον Περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων, 5. Στο Δασαρχείο Περιοχής Λευκάδος, 6. Στην Εισαγγελία Λευκάδος, 7. Στο Αστυνομικό Τμήμα Λευκάδος, 8. Στο τμήμα τουρισμού Δήμου Λευκάδος).

Καλαβρός Τσουκαλάδων, Λευκάδα 2013:

Κυρίες και Κύριοι,

μένουμε στη Λευκάδα, στην περιοχή ανάμεσα Τσουκαλάδες και Κάβαλο που λέγεται Καλαβρός. Σχεδόν σιωπηρά ομονοούντες, χωρίς αποφάσεις συμβουλίων και πλειοψηφιών, χαιρόμαστε το καθαρό φως της μέρας, το καθαρό σκοτάδι της νύχτας, το φεγγαρόφωτο και τ' άστρα, τη σιωπή, τον ήχο του ανέμου, τ' αρώματα της θάλασσας και του βουνού, έχοντας γείτονες κουκουβάγιες, γκιώνηδες, κοτσύφια, τσίχλες, γερακίνες, καλογιάννους, κίσσες, λαγούς, αλεπούδες, χελώνες, ασβούς... (τα λίγα ζώα που για την ώρα κατάφεραν να επιβιώσουν).

Όμως αλλοίμονο! Κινδυνεύουμε από τους κυνηγούς. Από την πρώτη κιόλας μέρα της «κυνηγετικής περιόδου», έφτασαν από το ξημέρωμα... Γέμισε ο τόπος μας λαγωνικά, με τα κουδουνάκια τους να ηχούν, με τα στόματά τους να λακουμίζουν, με ανθρώπους ντυμένους τις ειδικές «στολές παραλλαγής» κρατώντας όπλα και κινητά, προτρέποντας με βάρβαρες φωνές, τουφεκίζοντας...

Πολλοί από εμάς που βρέθηκαν στον πρωινό τους περίπατο, δεν ξέραμε προς τα πού να κάνουμε. Καλέσαμε την Αστυνομία, το 100, το Δασαρχείο... Η πρώτη ερώτηση ήταν αν «κυνηγούν μέσα στην ιδιοκτησία» μας. Και τι έγινε που είπαμε «ναι»; Τι έγινε που ήρθαν, αν και καθυστερημένα (χρειάστηκε ξανά και ξανά να τηλεφωνήσουμε) και είδαν με τα μάτια τους; Τι έγινε που έκαναν σύσταση σε μια ομάδα κυνηγών; Όταν υπάρχουν πενήντα ομάδες κυνηγών, τι βγήκε αν έγινε σύσταση στη μια; Τι έγινε που εμείς μη όντας τιμωροί κι εκδικητές (αλλ' αντιμετωπίζοντας κατά βάθος με κατανόηση και συμπόνοια όλα τα όντα) δεν ζητήσαμε μηνύσεις; Τι έγινε που ζητήσαμε να λάβουν τα μέτρα τους οι αρχές, γιατί δεν είναι δυνατόν να ζούμε κάθε στιγμή ως υποψήφια θηράματα; Τίποτε δεν έγινε.

* * *

Αλλά να ξαναπούμε στις εδώ αρχές, για ν' ακούσουν και τα Υπουργεία:

1. Ότι οι κυνηγοί παραβιάζουν τις ιδιοκτησίες μας, ΘΕΤΟΝΤΑΣ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ.

Όταν δεν μπαίνουν οι ίδιοι μέσα στις ιδιοκτησίες μας, μπαίνουν τα σκυλιά τους (που περνούν έξω από την πόρτα μας) μπαίνουν τα σκάγια τους (που χτυπούν στα κεραμίδια και τα παράθυρα των σπιτιών μας).

2. Ότι οι κυνηγοί παραβιάζουν τις ιδιοκτησίες εκείνων που, ναι μεν, δεν έχουν σπίτι, αλλά έχουν καλύβι, τροχόσπιτο, ζώα, έχουν αμπέλι και λιοστάσι, όπου εργάζονται (σκάβουν, κλαδεύουν, μαζεύουν τις ελιές τους, τρυγούν). Ποιός θα προφυλάξει τους ανθρώπους αυτούς (κι εμάς), από εκείνους που τόσο συχνά, τυφλωμένοι από το πάθος του σπορ, σκοτώνονται μεταξύ τους;

3. Όταν οι αρχές, ύστερ' από τηλεφωνήματά μας, ρωτούν, «κυνηγούν μέσα στην ιδιοκτησία σας;», τι εννοούν;

Ότι δηλαδή σημασία έχει μόνο το αν μπήκαν στην αυλή μας, ή στο κτήμα μας; Το αν μπήκαν στον περιφραγμένο μας χώρο; Αλλ' αν κυνηγούν στα πενήντα μέτρα από το σπίτι μας, όπου κι ο φράχτης μας, αυτό, δεν έχει σημασία, αυτό είναι νόμιμο;

Ή μήπως εννοούν ότι η ιδιοκτησία του γείτονα δεν είναι ιδιοκτησία;

Ή μήπως εννοούν ότι οι ελαιώνες και τ' αμπέλια είναι δημόσιο;

Ή μήπως εννοούν ότι ο δημόσιος τόπος ανήκει αποκλειστικά στους κυνηγούς; Η λέξη «δημόσιο», (αν οι αρχές γνωρίζουν ελληνικά) σημαίνει κάθε τι που ανήκει στον δήμο, δηλαδή στον λαό. Το δημόσιο ανήκει σε όλους τους πολίτες, δεν είναι τσιφλίκι των κυνηγών. Με

ποιο δικαίωμα λοιπόν οι αρχές, χαρίζουν στους κυνηγούς, αυτό που ανήκει σε όλους; Ναι, δεν μιλούμε για έρημες εκτάσεις, όπου μπορούν οι άνθρωποι αυτοί να κάνουν το σπορ τους (σκοτώνοντας αυτά που εμείς θέλουμε να ζήσουν ή ακόμη τα θεωρούμε αδέρφια μας). Δεν μιλούμε για έρημες εκτάσεις. Εκεί δεν θα τους βλέπαμε, δεν θα τους ακούγαμε, δεν θα μας ενοχλούσαν, δεν θα έβαζαν σε κίνδυνο τη ζωή μας. Μιλούμε για τόπο, αραιά κατοικημένο μεν, αλλά, κατοικημένο. Και βέβαια οι κάτοικοι αυτού του τόπου, συνειδητά επέλεξαν την αραιοκατοίκηση, τηρώντας από τη μια το νόμο, κι από την άλλη, δίνοντας την πρέπουσα σημασία στον ζωτικό χώρο, τον οποίο ενστικτωδώς χρειάζονται και διαφυλάσσουν με κάθε θυσία όλα τα όντα, και που όταν τον χάνουν, χάνουν το μέγιστο, δηλαδή την πρωταρχική τους φύση ή ακόμα και την ίδια τους τη ζωή. Μιλούμε για τόπο αραιά κατοικημένο, με σπίτια κεραμοσκεπή, χαμηλά και σύμφωνα με την παράδοση, τροφοδοτούμενα δε τα περισσότερα από ενέργεια που δίνει ο Ήλιος κι ο άνεμος. Έτσι λοιπόν την περιοχή αυτή που συνειδητά την κρατήσαμε αραιοκατοικημένη, δεν την κρατήσαμε αραιοκατοικημένη για να έχουμε σ' αυτήν συνιδιοκτήτες τους κυνηγούς.

4. Αλλά, ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ότι η περιοχή Καλαβρού ανάμεσα σε Τσουκαλάδες και Κάβαλο, στους τουριστικούς χάρτες χαρακτηρίζεται ως τόπος περιπάτου; Δεν ανησυχούν οι αρχές που πολλές φορές, περιπατητές ή κάμνοντες τζόκιγκ, γλύτωσαν στο παρά λίγο τον θάνατο ή τον τραυματισμό, όταν μπροστά τους έφτασε ο λαγός και πίσω του ο κυνηγός που τον πυροβολεί; Δεν ανησυχούν που ο περιπατητής είτε ακόμη κι ο οδηγός οχήματος διαβαίνει ανάμεσα σε κυνηγούς που με το όπλο κινούμενο νευρικά προς τα δω και προς τα κει, περιμένουν και πυροβολούν τα διερχόμενα πουλιά;

5. Δεν ανησυχούν οι αρχές για τα παιδιά, τα οποία είναι φυσικό, κι αν ακόμη δεν είναι περιπατητές, ή περιβολάρηδες, ως παιδιά γυρίζουν εδώ κι εκεί, ελεύθερα; Ή μήπως έχει επιτραπεί το κυνήγι ακόμη και στα πάρκα;

6. Δεν ανησυχούν οι αρχές, ούτε καν για το κυνήγι σ' εποχή που αυτό απαγορεύεται; Αν οι αρχές, δεν γνωρίζουν όλα τούτα, (παρόλο που απευθυνθήκαμε σ' αυτές δεκάδες φορές), αν δεν ανησυχούν για τα όσα επικίνδυνα γίνονται, δεν επεμβαίνουν δραστικά για την προστασία του πολίτη, για τον οποίο υπάρχουν ως αρχές, τότε δεν είναι αρχές. Τότε είμαστε αναγκασμένοι να προστρέξουμε στις αρχές που δημιουργούν τις αρχές και να καταγγείλουμε σ' αυτές, τις αρχές που δεν είναι αρχές.

* * *

Αν όντως απευθυνόμαστε σε αρχές, που ο λόγος υπάρξεώς των είναι να υπηρετούν και να προστατεύουν τον πολίτη, τότε ζητούμε:

1. Να στηθούν πινακίδες σε όλη την περιοχή οι οποίες θα προειδοποιούν ότι απαγορεύεται η θήρα.
2. Να ελέγχουν οι αρχές, αν τηρούνται αυτά που αναφέρονται στις πινακίδες.
3. Να αναφέρεται στις πινακίδες ότι η περιοχή είναι κατοικημένη, τόπος περιπάτου κι ότι απαγορεύεται αυστηρώς η θήρα.
4. Να συνεργαστούν οι αρχές με τις συναρμόδιες αρχές και να πληροφορήσουν τους κυνηγετικούς συλλόγους. (Δεν γίνεται να αντιμετωπίσουμε τους χιλιάδες κυνηγούς, τον καθένα χωριστά ή να γινόμαστε κυνηγοί των κυνηγών, ψάχνοντας για τις πινακίδες των αυτοκινήτων τους. Αυτά οδηγούν στην πολύ επικίνδυνη (μα και συμφέρουσα στις διάφορες επαγγελματικές κλίκες) κατάληξη που λέγεται αυτοδικία.

* * *

Ελπίζουμε ότι θα λάβετε σοβαρά υπ' όψιν το πρόβλημά μας, (που στην πραγματικότητα είναι δικό σας πρόβλημα το οποίο φορτώσατε σε μας). Αν δεν ανταποκριθείτε, αν δεν αναλάβετε τις υποχρεώσεις σας, θ' αναγκαστούμε να χρησιμοποιήσουμε τη δημοσιότητα και τα δικαστήρια της χώρας κι όλου του κόσμου. Πράγμα που δεν θέλουμε να κάνουμε. Γιατί, δεν έχουμε καμμιάν όρεξη να σπαταλούμε πολύτιμο χρόνο από τη ζωή μας και τις εργασίες μας, για να κυνηγούμ' εσάς, επειδή δεν κυνηγήσατε τους κυνηγούς, οι οποίοι μας αντιμετωπίζουν ως (παράπλευρα) θηράματα.

Οι δυνάμενοι (την ώρα τούτη) να υπογράψουν κάτοικοι της περιοχής:

Αντώνης Αντωνάκος, Κατερίνα Αντωνάκου, Πελοπίδας Αντωνάκος, Γιώργος Βόσος, Βάσω Δερμάνη, Θανάσης Καπνιάρης, Χρυσούλα Μπακάλη, Κώστας Πατρώνης, Σοφία Πατρώνη, Ηλίας Τσαλίκης, Βαρβάρα Τσακαλώτη, Αλεσάντρο Τσακαλώτης, Αριάδνη Υφαντή, Γιάννης Υφαντής, Ουρανία Χάτσιου, Betina Verikios, Silke Sagroda, Alexander Werth, Michael Golland, Jürgen Brünger...

* * *

Καλαβρός Τσουκαλάδων, Λευκάδα, Οκτώβριος 2015:

*Κύριε Υπουργέ, αυτή είναι η επιστολή που στείλαμε πριν δύο χρόνια. Όμως τίποτε δεν άλλαξε ως προς τους κυνηγούς. Τα πράγματα μάλιστα έγιναν χειρότερα. Οι αρχές φέρονται (Αστυνομία, Δασαρχείο), με μεγαλύτερη προθυμία, αλλ' αδυνατούν να κάνουν κάτι αποτελεσματικό, διότι είναι φανερό πως οι νόμοι της εποχής των τσιφλικάδων και των αριστοκρατίας των κατακτητών καλύπτουν τους κυνηγούς, ενώ τους πολίτες οι ίδιοι νόμοι τους κατατάσσουν στα θηράματα.

Και δεν έχει αλλάξει τίποτε κύριε Υπουργέ, διότι «πολλά τα λεφτά», καθώς λένε, πίσω από

τους αναίσθητους αυτούς sportsmen, που έχουν χόμπυ τους τον σκοτωμό ζώων, κι ως παράπλευρα θύματα τους πολίτες ή και τους ίδιους τούς συναδέλφους τους. Γενιές και γενιές περιμέναμε, να βγάλουμε μιαν αριστερή κυβέρνηση, που θα βάλει σειρά στον τόπο και θα κόψει τα προνόμια των εχθρών της ζωής. Γι' αυτό και αναμένουμε γρήγορες και αποφασιστικές κινήσεις προς την κατεύθυνση λύσης του προβλήματος. Κινήσεις που θα δώσουν ξανά το περιβάλλον σ' εκείνους που το αγαπούν και κατέφυγαν σ' αυτό για να ζήσουν δια βίου μαζί του και φιλικά προς όλα τα όντα που το κατοικούν. Να δοθεί τέλος στην απαράδεκτη αυτή κατάσταση, να μπαίνουν στα σπίτια μας οι βάρβαροι επιδρομείς του Σαββατοκύριακου, που βρίσκουν χαρά στην εξόντωση.

Περιμένοντας τους Βαρβάρους

— Τι περιμένουμε στην αγορά συναθροισμένοι;

Είναι οι βάρβαροι να φθάσουν σήμερα.

— Γιατί μέσα στην Σύγκλητο μια τέτοια απραξία;
Τι κάθοντ' οι Συγκλητικοί και δεν νομοθετούνε;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα.

Τι νόμους πια θα κάμουν οι Συγκλητικοί;
Οι βάρβαροι σαν έλθουν θα νομοθετήσουν.

—Γιατί ο αυτοκράτωρ μας τόσο πρωί σηκώθη,
και κάθεσαι στην πόλεως την πιο μεγάλη πύλη
στον θρόνο επάνω, επίσημος, φορώντας την κορώνα;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα.
Κι ο αυτοκράτωρ περιμένει να δεχθεί
τον αρχηγό τους. Μάλιστα ετοίμασε
για να τον δώσει μια περγαμνή. Εκεί
τον έγγραψε τίτλους πολλούς κι ονόματα.

— Γιατί οι δυο μας ύπατοι κ' οι πραιτορες εβγήκαν
σήμερα με τες κόκκινες, τες κεντημένες τόγες·
γιατί βραχιόλια φόρεσαν με τόσους αμεθύστους,
και δαχτυλίδια με λαμπρά, γυαλιστερά σμαράγδια·
γιατί να πιάσουν σήμερα πολύτιμα μπαστούνια
μ' ασήμια και μαλάματα έκτακτα σκαλιγμένα;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα·
και τέτοια πράγματα θαμπώνουν τους βαρβάρους.

—Γιατί κ' οι άξιοι ρήτορες δεν έρχονται σαν πάντα
να βγάλουνε τους λόγους τους, να πούνε τα δικά τους;

Γιατί οι βάρβαροι θα φθάσουν σήμερα·
κι αυτοί βαρυσούντ' ευφράδειες και δημηγορίες.

— Γιατί ν' αρχίσει μονομιάς αυτή η ανησυχία
κ' η σύγχυσις. (Τα πρόσωπα τι σοβαρά που έγιναν).
Γιατί αδειάζουν γρήγορα οι δρόμοι κ' η πλατέες,
κι όλοι γυρνούν στα σπίτια τους πολύ συλλογισμένοι;

Γιατί ενύχτωσε κ' οι βάρβαροι δεν ήλθαν.
Και μερικοί έφθασαν απ' τα σύνορα,
και είπανε πως βάρβαροι πια δεν υπάρχουν.

—

Και τώρα τι θα γένουμε χωρίς βαρβάρους.
Οι άνθρωποι αυτοί ήσαν μια κάποια λύσις.
Κ.Β.

[Εύπλοια, τ. 28: Αφιέρωμα στα πουλιά](#)

Εάν θέλετε να επικοινωνήσετε μαζί μας μπορείτε να στείλετε email στο eyploia@gmail.com

